

mærkning, at man blandt Ægteskabsbetin-
gelsesne passende kunde indføre den Bestem-
melse, at Manden skulde påaavise Attest for
ikke at have haft Syfilis i de sidste 3 Aar,
saa er det noget, som i høj Grad tiltaler
mig. Hermed skal jeg slutte.

**Ministeren for Kirke- og Under-
visningsvæsenet** (Bårdenfleth): Jeg vil blot over for den ærede Ordfører sige,
at det ikke har været min Mening at udtale
mig om, hvad den ærede Ordfører eller
hans Medforslagsstiller har ment eller ikke
ment med Indbringelsen af Forslaget. Jeg
har kun udtalt mig om, hvorvidt Forslags-
stillerne kunde have nogen berettiget For-
ventning om, at jeg snarere skulde støtte
dette Forslag i Aar, end jeg gjorde i den
Form, hvori det forelaa i Fjor. Den ærede
Ordfører for Forslagsstillerne udtalte ret
stærke Ord om, at det Forhold, hvori Kir-
ken nu stod til kirkelig Biele, var nedværdi-
gende for Kirken selv, idet Kirken stod
som Veder af en Tvangsforanstaltning. Det
forekommer mig, at dette er meget stærke
Ord, og hvis de vare sande, vilde det ganske
sikkert have givet sig Udtryk i, at Kirken selv
gennem sin naturlige Repræsentation havde
søgt Trykket deraf, men et saadant Tryk har
jeg i alt Fald ikke sporet i nogen nævne-
værdig Grad. Naar jeg dernæst, da jeg før
havde Ordet, udtalte, at det heller ikke var
mig bekendt, at Menigheden nærede noget
Ønske om en Forandring i de bestaaende
Forhold, saa kunde jeg ganske sikkert ogsaa
have sagt, at Befolkningen ikke nærede noget
saadant Ønske, da i dette Spørgsmaal saavel
de, der regne sig med til Menigheden,
som de, der staa uden for, have en Stemme
med, og da jeg erkender, at Nigsdagen
injuriam temporum — ved Tidernes Ugunst
— staa som naturlig Repræsentant for
Befolkningen og ogsaa for Menigheden.
Jeg mener imidlertid rigtignok, at i en Sag
som denne kan den offentlige Mening i Be-
folkningen som i Menigheden ikke komme
frem i et privat Lovforslag af 2 Medlemmer
her i Tinget, uden at der bag ved et saa-
dant Lovforslag staa en stærk offentlig Me-
ning, som har gjort sig kraftig gældende.
Til en saadan stærk Meningstilkendegivelse
har jeg intet sporet. — Saa henviste den ærede
Ordfører til, at Geistligheden ganske sikkert ikke
burde høres ved denne Lejlighed, da man maatte
forudsætte, at den ligesom ved tidligere Lejlig-
heder vilde stille sig imod en Reform paa dette
Punkt, og at de Reformere, man bl. a. i
1857 og ved Gennemførelsen af Valgmenig-
hedsloven har gjort, havde vist sig gavnlige,
skønt Geistligheden stod som en Mur imod

dem. Jeg vil hertil sige, at er der noget
Lovforslag, hvor Geistlighedens Mening vil
komme til at spille en Rolle, saa er det et
Lovforslag som dette, der staaer i nøje For-
bindelse med Kirkens Stilling over for de
Personer, der have indgaaet borgerligt Ægte-
skab. Dette er en Side af Sagen, som jeg
har berørt i Fjor og ogsaa i Dag i min
Omtale af Forholdene i Tyssland, og jeg
skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa
nu, men intet Menneſte vil nægte, at Geis-
tligheden, Kirken, her har et vægtigt Ord at
sige, saa dens Mening turde have stor Be-
tydning ved denne Sags Afgørelse. For
Resten skal jeg paa Grund af den fremryk-
kede Tid ikke komme nærmere ind paa de
forskellige Øringer, som ere fremkomne.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valg-
kreds): Det kunde aldrig falde mig ind
paa dette Tidspunkt at give mig til at strid-
des med det ærede Medlem for Kjøbenhavns
3dje Valgkreds (M. Christensen) om, hvor-
vidt Præsterne skulde have denne Frihed eller
ikke. Jeg skal kun sige, at for mig har det,
som en Præst siger, aldeles ingen Betydning,
naar jeg ved, han kun siger det, fordi han
skal sige det. Om det ærede Medlem har
Gavn af det, kan jeg selvfølgelig ikke have
nogen Mening om, men for mit Bedkom-
mende maa jeg sige, at Præstens Ord kun
har Betydning, naar jeg ved, der hersker
fuld Frihed fra begge Sider. — Over for
det ærede Medlem for Odense Amts 6te
Valgkreds (M. Nielsen) kunde jeg godt und-
lade at gøre nogen Bemærkning; men da jeg
nu har faaet Ordet, maa jeg maaſte have
Lov til at sige, at efter hvad jeg har hørt
her i Salen i Dag fra det ærede Medlem,
har det i og for sig ikke forundret mig, at
han ikke ved, at Sognefogedbestillingen er
en tvungen Bestilling, saa naar det ærede
Medlem gik ud fra, at det var, fordi man
særlig ønsket at blive valgt til Sognefoged,
at man bliver det, tager han fuldstændig
fejl. Jeg er bleven tvungen til at være det.
Naar det ærede Medlem i Sammenhæng
dermed udtaler, at han ikke vilde sige noget
nedsættende om Sognefogederne, saa synes
det ikke at være rigtig i Samklang netop
med det ærede Medlems Udtalelse om, at
han fandt det mærkeligt — jeg ved just ikke,
om det var det Udtryk, han brugte, men det
var i alt Fald et lignende — at en Venstre-
mand paa det Tidspunkt, da vi levede paa
provisoriske Finanslove, vilde tage mod Be-
stillingen.

Ordføreren for Forslagsstillerne
(Svend Høgsbro): Jeg glemte før at